

L'ESPLENDOR DEL DESIG

Nicolau Dols

L'esplendor del desig jeu morta a les altures.

Recordes un capvespre impossible d'hivern,
el sol i tot fugia darrere les muntanyes
color d'aram cruïat, color de fulles mortes
que s'esqueixaven seques davall les teves passes,
caminals de ponent desfets en fosca humida,
serpentina de sal, no sortiràs del pou,
gotes descompassades, rosada de silenci.

L'esplendor del desig jeu morta a les altures.

Llavors per la finestra de la casa dels pares
alçaves la mirada, imploraves als cims,
misteri de dolor, l'enyor de cada cosa.
La pell, la pell, la pell, tot l'enyor de la pell,
un àlbum ple de tectes, d'encisos, de perfums,
la cel lulosa blanca de la pell dels bedolls
desfeta i voleiant, vexil les de crepuscle.

L'esplendor del desig jeu morta a les altures.

Arribava del port un udol de sirena
embolcallada d'algues, de saladina ofesa
per l'abundor de boira que havies d'esqueixar,
un dia qualsevol, desconegut talment
les cartes de la mar, els portolans obscurs,
la sordidesa amarga dels viaranyes de l'aigua
dins un vaixell tronat de vòmit i misèria.

L'esplendor del desig jeu morta a les altures.

A prop teu reposaven les restes de conyac
consumit a recer d'un engany de diumenge,
de sobretaula exhausta, de les veus desertores
que t'havien deixat a mercè d'una fosca
que t'obstruïa els porus de la pell insensible,
atuïda de son i d'un avorriment
que es resolia tot en bram de soledat.

L'esplendor del desig jeu morta a les altures.

Ara no saps per què, aquella barriada
on et vares criar, pobra, rural encara,
et ve a la memòria talment un cop de pedra
i reprens el camí d'aquell solar desert
on jugaves tot sol i tot sol recreaves
les gestes dels més grans —«tu ets de mel i sucre»—,
i saps que allà va néixer aquest capvespre d'ara.

L'esplendor del desig jeu morta a les altures.

I has alçat novament els ulls a les muntanyes,
d'on et vendrà l'ajuda? tornes a demanar-te
quan ja han passat tants d'anys, i saps perfectament
l'arrel de les preguntes i quins són els silencis
que hi escauen més bé, l'orgull de la pell morta,
la flaire del fracàs, el tacte de la cendra,
l'esplendor del desig que és morta a les altures.

Els articles d'aquest número 3 de la revista *Veus baixes*,
publicats al març de 2015,
amb ISSN 2254-5336,
es publiquen amb llicència Creative Commons:
se n'autoritza la reproducció sempre que se'n citi l'autor,
que sigui sense propòsits comercials
i que no se'n facin elaboracions derivades

